

spiller en meget stor rolle. Målet blev sat for at begrænse udledningen af drivhusgasser.

Vindmøller er fortsat den mest økonomiske VE-teknologi. Skal målet nås, er det derfor nødvendigt med en fortsat massiv vindmølleudbygning. En stor del af udbygningen skal ske på havet, men der skal også udbygges på land.

Uden en forståelse i offentligheden for nødvendigheden af at sats på vedvarende energi kan det derfor være vanskeligt at nå målet om at dække 20 pct. af elforbruget i 2003 med vedvarende energi.

Jeg er imidlertid ikke enig med forslagsstillerne i, at de foreslåede tiltag vil føre til det ønskede større folkelige engagement i vindmølleudbygningen. Jeg skal kort repetere de regler, der i dag gælder for opstilling af vindmøller:

Planloven giver amterne og kommunerne mulighed for at udlægge vindmølleområder, hvor det er planlægningsmæssigt forsvarligt. Det er forudsat, at offentligheden inddrages i den planlægning i videst muligt omfang.

I sommeren 1999 udsendte jeg et cirkulære om planlægning for vindmøller. Det cirkulære skærper de hensyn til omgivelserne, herunder nabobeboelser, som amterne og kommunerne skal tage i deres planlægning, for at der kan gennemføres en fortsat bæredygtig udbygning med vindmøller.

I samme bekendtgørelse fra juni sidste år blev vindmøller med en totalhøjde på over 80 meter og møllegrupper med mere end tre møller optaget på listen over anlæg, der skal VVM-vurderes. Det betyder, at disse møller kun kan opsættes, hvis der er gennemført en særlig regionplanlægning, hvor der er redegjort for deres virkning på miljøet.

Endelig er der i tilslutningsbekendtgørelsen fastsat regler for landbaserede vindmøllers tilslutning til elnettet. I følge de regler skal møllejerne have et lokalt tilhørsforhold, og de kan kun få tilsluttet en begrænset andel på en vindmølle til elnettet, medmindre møllen opstilles på egen ejendom.

Reglerne overvejes netop forenklet i forbindelse med den opfølgning på energireformaftalerne, som vi drøfter mellem aftalepartierne i øjeblikket.

I det første tiltag foreslår forslagsstillerne, at der fastsættes en maksimal vindmøllestørrelse, som kun kan fraviges, når der er lokal opbakning. Jeg skal sige her til det forslag, at planloven allerede i dag indeholder bestemmelser om offentlighedens inddragelse i planlægningen.

F.eks. er vindmøllegrupper i dag typisk lokalplanpligtige, og som jeg sagde det før, så er møller, der er over 80 meter høje, eller hvis det er en gruppe på mere end 3, omfattet af VVM-pligt. Planforslaget vil således efter de gældende regler normalt skulle forelægges for de samme eller for større befolkningsgrupper end dem, der foreslås i Erhedslistens forslag. Jeg ser derfor ikke nogen glæde ved at indføre nye regler for inddragelse af offentligheden. Vi har faktisk vældig gode regler allerede i dag.

I det andet tiltag foreslås det, at der indføres en mulighed for kommunerne til at ekspropriere arealer udpeget til vindmølleplacering, såfremt kommuner eller vindmøllelav ønsker at etablere vindmøller på arealet. Allerede i dag har kommunerne faktisk en mulighed for at ekspropriere, når det er nødvendigt for at realisere en lokalplan. Det har dog ikke hidtil været nødvendigt at ekspropriere for at gennemføre et konkret vindmølleprojekt, og ærlig talt tror jeg heller ikke, at det er noget, der ville gavne den folkelige forståelse for vindmølle-sagen, hvis man brugte denne ekspropriationsadgang, tværtimod.

I det tredje tiltag foreslås det, at kommunerne får mulighed for at ekspropriere ældre, ineffektive vindmøller, hvis et vindmøllelav ikke selv kan blive enig om at skifte til en moderne og mere effektiv mølle.

Sanering af ældre vindmøller er en vigtig del af vindmøllepolitikken, jeg vil sige i de kommende år en helt afgørende del af vindmøllepolitikken. Der vil dog ikke altid kunne opstilles nye møller på de bortsanerede møllers placering. Ekspropriation ses derfor ikke at løse saneringsproblematikken, men der må satses på, at vi finder nogle gode incitamenter, der gør det fordelagtigt for møllejerne at erhverve andel i en ny mølle. Det indgår derfor i vores elreformaf-tale, at der kan gives ejere af møller på under 100 kWh særlig fordelagtige afregningspriser, hvis de skifter til en ny mølle. Også en regelforenkling af tilslutningsreglerne vil fremme saneringen af de ældre vindmølleområder.

I øvrigt er jeg i tvivl om, om det kan fremme det folkelige engagement, at kommunerne får mulighed for at ekspropriere ældre vindmøller, blot fordi der ikke er enighed i ejerlavene. Jeg tror i hvert fald, at man skal have et sølidt greb om de lokale medier for at sikre det folkelige engagement på de her områder.

Endelig foreslås det i det fjerde tiltag, at halvdelen af produktionen af en vindmølle, som op-